

ACCIO CIUTADANA 60

EDITORIAL

Dues concepcions

La política ha d'ésser renovació; renovació constant i de procediments, seguint acompassadament la marxa evolutiva del progrés i de la civilització. L'estancament és la negació suprema, el suïcidi; significa l'indiferentisme barroer, l'incapacitat, l'inadaptació, per a copsar àmpliament aquelles noves modalitats del viure modern, les quals, en crear nous problemes, creen, així mateix, noves necessitats.

Aquesta renovació constant, és, sense cap mena de dubte, la ratlla diferencial que permet fer un estudi i situar els partits polítics dins la seva òrbita adequada. Amb potencialitat espiritual, amb fecunditat creadora, de cara al món i amb els horitzons diàfanament lluminosos, passionalment desenvolupen les seves activitats, aquells agrupaments de sava liberal i democràtica, que en un ininterromput teixir i desteixir, van avançant valerosament en una vibrant afirmació de vida nova.

Raquitisme intel·lectual, esterilitat vergonyosa atavisme secular, són els signes infamants que estigmatitzen als conglomerats anacrònics, qual finalitat essencial és girar-se d'esquenes i tancar els ulls a l'esdevenidor, fer cas omís del present i esguardant el passat, revolcar-se inconscients a tota generositat i a tota dignitat, en el llot pestilent del mar de privilegis repulsius, patrimoni vergonyant d'un ahir resolutament perdut, i que contra tota llei de natura i de progrés humà s'intenta fer revivre.

Heu's ací la veritable significació de la propera lluita electoral. No és pas l'ambició del grup que aspira al triomf per exercir l'hegemonia en la vida política espanyola, ni tampoc l'encimbellament d'una personalitat determinada per a imposar un cabdillatge, ni el manteniment d'uns interessos materials creats damunt unes bases falses, l'aglutinant que ha de por-

tar al poble a apassionarse per la lluita. No. Ha d'ésser solament, el d'assegurar el triomf de la concepció renovadora de la cosa pública, enfront de la vella i destenyida concepció de l'estat, com a patrimoni exclusiu d'unes classes i d'unes castes. Cal captar-se bé, de la importància i transcendència enorme que significaria, no ja solament en l'aspecte de la dignitat i moralitat ciutadanes, sí que també per les llibertats col·lectives i individuals, el retorn a les velles normes de desgovern nacional, per tant que, ultra el rebaixament dels nostres drets humans més elementals, hi aniria aparellat el descoratjament per a intentar emprendre qualsevulla tasca redemptora.

I jo no crec pas atrofiada a tal extrem la fina sensibilitat de la massa ciutadana per a què no pugui copsar íntegrament, en aquest moment únic de la història del nostre poble, l'essència de les doctrines austeres i renovadores i que no sàpiga escollir el camí fressat que el mena resolut, vers la fita definitiva. El sentit comú, virtut inapreciable de les multituds, serà el desvetllador de l'entusiasme, del desig de superació, dels afanys de renovació, dels anhels de perfeccionament; serà així mateix, la veu acusatòria que s'aixecarà irada per anatematitzar la conxorxa putrefacta de l'estancament i del retrocés. Serà encara, l'esclat esperançador que asserena l'esperit; gresol on s'hi fonen il·lusions i somnis que esdevindran realitats optimistes.

Front a front les dues concepcions, els dos sistemes, entaulen la lluita. D'una manera noble, franca, oberta, lleial, els uns; d'una manera baixa, rastrera, covarda, traïdora, els altres. Els primers, els homes de la República, amb tot el bagatge moral d'una actuació austera, digna, i d'una legislació política, social i laica, moderna, avançada, liberal, democràtica

SETMANARI DEL PARTIT R.F.N
DE LES COMARQUES GIRONINES

GIRONA

20 octubre 1933

15 cts